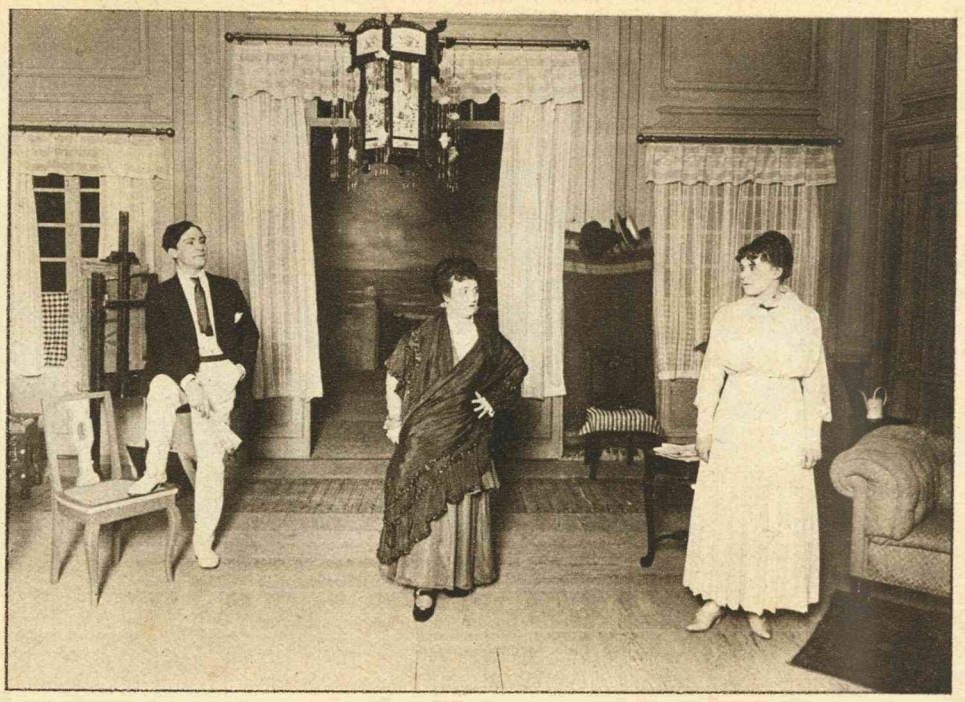

„MET VUUR SPELEN."

Door de Kon. Vereen. „Het Nederlandsch Tooneel" wordt op 't oogenblik voor 't voetlicht gebracht het tooneelspel van Strindberg „Met vuur spelen", waarin de heer v. d. Horst, de oud-regisseur, voor 't eerst optreedt als tooneelspeler bij het „Nederlandsch Tooneel". Onze foto's geven, links, in de gewone volgorde: Mevr. de Vos-Poolman - de Vrouw (Schoondochter); J. Timrott - de Zoon; Adr. van der Horst - de Vader; Mej. Sara Heyblom - de Nicht; Mevr. Schwab-Welman - Moeder. Rechts, zelfde volgorde: J. Reule - de Vriend; Mevr. de Vos-Poolman - de Vrouw (Schoondochter); Mej. Sara Heyblom - de Nicht. *(foto's Couvée)*

Zijn zuster schudde verontwaardigd het hoofd.

„Nee, dat kan 'k niet," was het nadrukkelijk antwoord. „Als ik Zaterdag niet terug ben, raak 'k mijn betrekking kwijt. Dan zou je mij voor goed in huis moeten nemen en dat zal je toch zeker niet aanstaan, wel?"

Niet in staat deze vraag bevestigend te beantwoorden verzonk Janus in droef gepeins. Juffrouw Betje had ondertusschen haar maal geëindigd en besloot naar bed te gaan. Ze verliet de kamer onder de verzekering dat ze morgen meer succes zou hebben.

Zooals het meer profeten gaat, moest ze, den volgenden avond van haar visite terugkomende, bekennen dat de dochter des huizes niet de minste aandacht had geschonken aan haar loftuitingen op Janus.

„Ik heb allerlei onzin uitgekraamd over het geluk van getrouwde menschen en het voordeel om een bezadigd man tot echtgenoot te hebben en meer van die ongerijmdheden," verklaarde ze geërgerd, „maar juffrouw Stuifzand zat daar al dien tijd en deed geen mond open. Het was haar vader die mij te woord stond."

„Misschien denkt hij er wel aan te hertrouwen?" merkte Janus op.

„Hij!" riep juffrouw Betje uit, met een verachtelijk neusophalen. „Ik zou niet weten wie hem zou willen hebben, dien roodneuzigen ouwen ezel!"

„Misschien slaag je morgen beter," vervolgde Janus.

„Dat zal ik zeker," verklaarde Betje.

Ongelukkigerwijs was het resultaat van de volgende avonden al even gering. Hoewel juffrouw Huisman volhield, dat ze haar uiterste best deed, was ze niet in staat eenige mededeeling te doen aangaande de groeiende liefde van Naatje Stuifzand voor Janus. — „Je zult er zelf op af moeten trekken," zei Betje op Zaterdagmorgen, terwijl ze haar goed bijeenpakte in de kamer achter den winkel. „Als ze je niet hebben wil, dan weet je 't in eens. Wat? Je het geld teruggeven, ja, dat kun je aan je hart voelen! Ik heb het dubbel en dwars verdiend!"

Broer Janus stond op het punt in toorn uit te barsten tegen zijn postillon d'amour, toen hij iemand zijn winkel zag binnenkomen. Hij haastte zich dus de kamer uit.

De bezoeker was niemand minder dan de papa van Naatje Stuifzand.

„Ah! Goeie morgen!" riep Janus hem verheugd te gemoet. „Ik heb u in langen tijd niet gezien. Waar kan ik u . . ."

Hier brak hij plotseling af, want de heer Stuifzand deed met een nijdigen slag zijn paraplu op de toonbank vallen.

„Die zuster van jou is die nog hier?" vroeg hij aan den verbaasden groenteboer.

„Nee . .en!" stamelde Janus geheel confuus.

„Zoo! Dan zal ik jou de boodschap maar geven!" bulderde Stuifzand, wiens houding allesbehalve vredelievend scheen.

„Ja . . . je kunt 't haar zelf wel zeggen," bracht Janus uit, die zich van zijn verwondering herstelde. „Ze is . . . ze is . ."

„'t Kan me niet schelen," ging de heer Stuifzand dreigend voort, terwijl hij opnieuw met zijn paraplu op de toonbank sloeg. „Zeg jij haar maar, dat het mis is."

„Mis is?" echo-de Janus.

„Je kunt haar zeggen," schreeuwde Stuifzand, terwijl hij een blik wierp op de deur, waarachter Betje met alle aandacht luisterde, „dat ik me niet laat vangen met haar praatjes over „eenzame vrijgezels" en „gelukkige huwelijken.""

„Gelukkige huwelijken?" herhaalde Janus weer.

„Dat komt me daar iederen avond vervelen met d'r kletserijen en maakt me belachelijk voor mijn dochter. Als ze een man wil hebben, laat ze dan in een advertentie er een vragen, liefst een blinde; bij zoo een heeft ze de meeste kans."

Janus wilde hem den mond stoppen, doch de bezoeker ging voort:

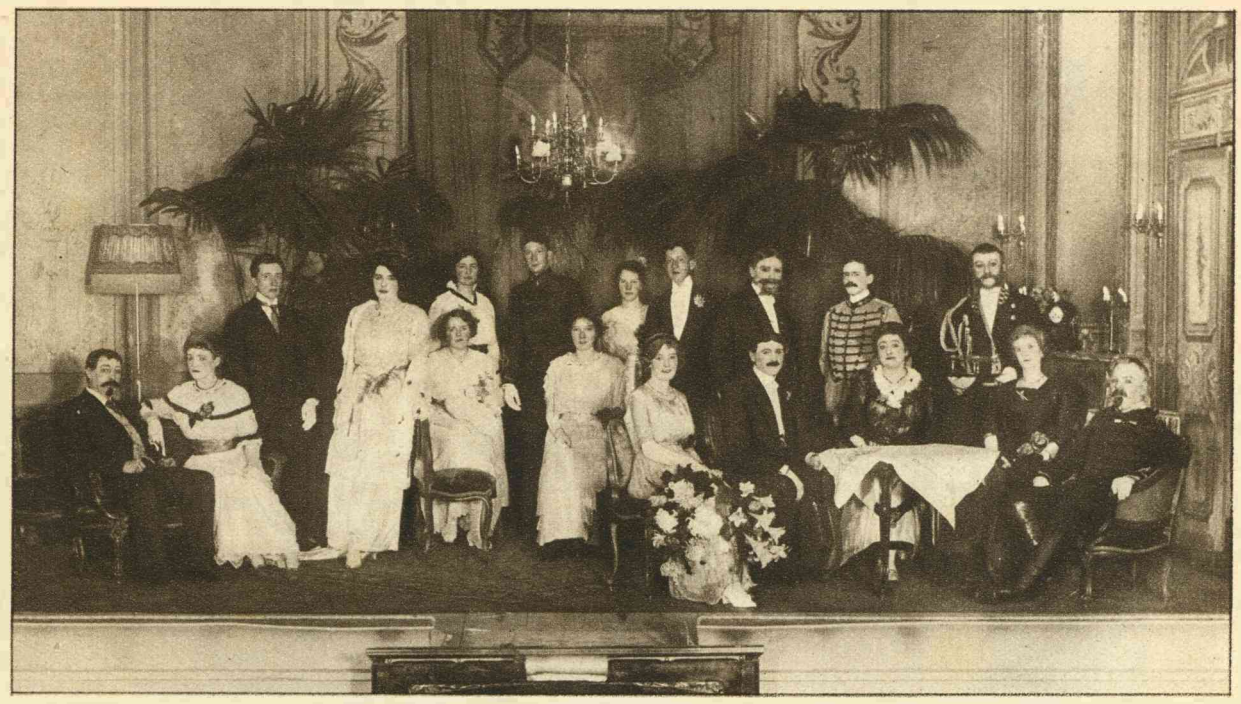
„Zij met haar minnende harten," en de paraplu daalde weer met kracht neer. „Ze zal bij mij geen minnend hart meer vinden; ik heb alleen nog maar een lever."

„Wat . . ." begon Janus.

„Sta me daar nou niet zoo idioot aan te gapen," ging de heer Stuifzand wellevend voort. „Als jullie denken dat ik onder een hoedje te vangen ben, dan heb je 't mis, glad mis! Eén keer was ik zoo stom mij door een weduwe te laten inpakken, maar ik heb gezworen dat het de laatste keer zou zijn. Ik had mij voorgenomen als er weer eens een het spelletje zou willen herhalen, dat ik ze de waarheid zou zeggen en dat heb ik nu gedaan. Als je me soms niet begrepen hebt, is 't je eigen schuld. Nou, goeie morgen, mijnheer Huisman!"

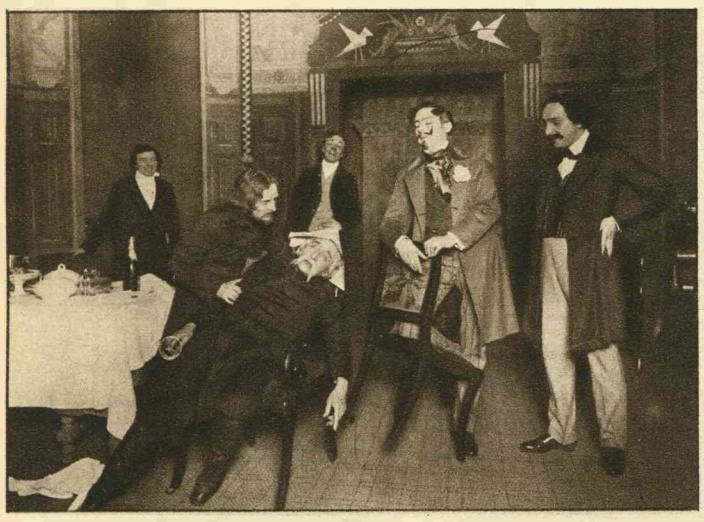
Zijn paraplu over zijn hoofd zwaaiende stoof de weduwnaar als een wervelwind den groentewinkel uit.

Janus Huisman stond een oogenblik als wezenloos hem na te staren; toen de kamer achter den winkel binnentredende viel hij over zijn zuster, die bewusteloos op den grond was neergezegen.

„PRULLETJE".

De Rederijkerskamer „Zwolle" te Zwolle ga Donderdag 21 October de derde opvoering van „Prulletje", spel in drie bedrijven, bewerkt naar een Fransche novelle van Gijp door den heer J. A. H. Abeleven (Jaha) te Kampen. Hierboven een groep der medewerkers.

„GENADEBROOD".

De Koninklijke Vereeniging „Het Nederlandsch Tooneel" vertoonde Zaterdag j.l. de eerste opvoering van „Genadebrood", een drama van den Russischen boerenstand van Iwan Turgenieff. De vertaling is van E. Couperus, de regie van A. v. d. Horst. Onze linker foto brengt 't 1e bedrijf in beeld. V. l. n. r.: Fernantzen - Trembinzki; M. van Warmelo - Ivan Ivanoff; Piotz - Huijsmans; Louis Bouwmeester (hoofdrol) - Vassili Semenitch Kusofkin; J. Reule - Tropatchef; J. Timrott - Nicolaisch Jeletzki. Foto rechts: Mevrouw de Vos - Poolman in de rol van Olga Petrovna. *(foto's Couvée).*

„DE VIOLIERS."

Onder de uitstekende leiding van de welbekende actrice Mevrouw Cecile Spoor—Carelsen, is te Batavia door een groep dilettanten met groot succes opgevoerd het bekende tooneelspel van Willem Schürmann „De Violiers". Onze foto brengt de medespelenden in beeld.

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.